

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/54/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714205530
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714205530.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľa CD Consulting s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, Česká republika, IČO: 264 29 705, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi I. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom I.. T.R. XXXX/XX, XXX XX X., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., so sídlom J. Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 309 166, zastúpený Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom J. Kráľa 7, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie zmenkovej sumy 1.029,01 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Dňa 17.04.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľa zo dňa 11.04.2014, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby súd rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi zmenkovú sumu 1.029,01 €, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.109,01 € od 06.07.2011 do 04.10.2011 a zo sumy 1.029,01 € od 05.10.2011 do zaplatenia, 6 % ročný úrok zo sumy 1.109,01 € od 08.08.2011 do 04.10.2011 a zo sumy 1.029,01 € od 05.10.2011 do zaplatenia, ako aj zmenkovú odmenu 1/3-ina % zmenkovej sumy, teda 3,70 € a náhradu trov konania, a to trov právneho zastúpenia vo výške 166,68 € s DPH, a tiež zaplateného súdneho poplatku vo výške 61,50 €.

Navrhovateľ návrh podal na vzorovom tlačive A návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len „nariadenie č. 861/2007“). Ako písomné dôkazy na preukázanie svojej pohľadávky navrhovateľ predložil originál zmenky, výpis z obchodného registra navrhovateľa, plnomocenstvo pre právneho zástupcu a osvedčenie o registrácii pre daň z pridanej hodnoty. Zároveň navrhovateľ poznamenal, že nechce aby sa nariadilo pojednávanie.

Navrhovateľ v tomto návrhu uviedol, že ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 14.01.2011 na zmenkovú sumu 1.109,01 €, pričom sa zaviazal aj k úhrade zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 06.07.2011. Indosovaná zmenka je vistazmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 14.01.2011 (dátum vystavenia) na sumu 1.109,01 €, pričom do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť za túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 06.07.2011. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 80,- €, ktoré boli započítané

na zmenkovú sumu. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“, indosant nenechal vyššie uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Dňa 20.08.2014 súd v zmysle článku 5 ods. 2 nariadenia č. 861/2007 doručoval odporcovi kópiu tlačiva (návrhu) na uplatnenie pohľadávky spolu s vyplnenou časťou I vzorového tlačiva C na odpoveď. Odporcovi bola zásielka doručená dňa 26.08.2014, avšak k podanému návrhu sa nevyjadril, ani nevyplnil časť II tlačiva C na odpoveď.

Podaním zo dňa 20.11.2014, súdu doručeným dňa 27.11.2014, oznámil subjekt Združenie spotrebiteľov Slovenska, o.z., IČO: 42 309 166, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, že v súlade s § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Vedľajší účastník doručil súdu dňa 26.01.2015 vyjadrenie, v ktorom uviedol, že napriek tomu, že navrhovateľ svoje právo uplatňuje zo zmenky, súd je povinný v každom štádiu konania ex offo skúmať, či sa nejedná o spotrebiteľské právne vzťahy. Je nepochybné, že medzi zmenkovým veriteľom a odporcom sa jedná o spotrebiteľský vzťah. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C-419/2011 zo dňa 14.03.2013. Odčlenenie zmenkového abstraktného vzťahu od spotrebiteľského vzťahu nie je možné, pretože použitie zmenky bolo regulované zákonom č. 258/2001 Z.z. Posledná platná úprava v zákone č. 129/2010 Z.z. zmenku v spotrebiteľských úveroch úplne zakazuje. Túto úpravu musí rešpektovať každá dohoda účastníkov, t.j. aj dohoda o zabezpečení zmenkou a dohoda o vyplnení zmenky, ktorá vzhľadom k tejto úprave predstavuje od počiatku dohodu, ktorá je v rozpore so zákonom, čo ju robí absolútne neplatnou. Pokiaľ by súd mal zato, že zmenka je platná, vedľajší účastník poukázal na zmenkový úrok 0,25 % denne, teda 91,25 % ročne, čo je v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ by súd zmenku posúdil ako neplatnú a návrh navrhovateľa ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania. Navrhol, aby súd návrh zamietol, pričom si uplatnil náhradu trov konania.

Súd nariadil pojednávanie na deň 03.12.2014 s poukazom na ustanovenie článku 5 ods. 1 v spojení s článkom 7 ods. 1 písm. c) nariadenia č. 861/2007, nakoľko súd považoval za potrebné nariadiť ústne pojednávanie v záujme navrhovateľa, aby sa predišlo vydaniu nepredvídateľného rozhodnutia súdu a tým odňatiu jeho možnosti konať pred súdom. Toto pojednávanie bolo ešte pred jeho otvorením odročené za účelom pripojenia príslušného exekučného spisu za účelom zistenia, či nie je daná prekážka rozhodnutej veci. Následne súd nariadil pojednávanie na deň 28.01.2015. Na toto pojednávanie sa nedostavil navrhovateľ, ani právny zástupca navrhovateľa, pričom právny zástupca navrhovateľa mal doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a včas. Svoju neúčast' právny zástupca navrhovateľa ospravedlnil podaním zo dňa 27.01.2015, doručené tunajšiemu súdu prostredníctvom e-mailu v ten istý deň s tým, že v určenom čase bolo vytyčené pojednávanie aj v inej právnej veci, konkrétne vo veci navrhovateľa POHOTOVOST' s.r.o., ktorá je zastúpená tiež advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko s.r.o. pred Okresným súdom Nové Zámky, resp. pred Okresným súdom Galanta s tým, že zároveň uviedol, že nežiada, aby súd pojednávanie odročil z dôvodu jeho neprítomnosti na tomto pojednávaní. Nedostavil sa odporca, ktorá mal doručenie predvolania na toto pojednávanie vykázané riadne a včas, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Nedostavil sa vedľajší účastník na strane odporcu ani právny zástupca vedľajšieho účastníka, pričom právny zástupca mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané riadne a včas. Právny zástupca vedľajšieho účastníka ospravedlnil neúčast' svoju, ako aj neúčast' vedľajšieho účastníka podaním zo dňa 19.01.2015, v ktorom vyjadril súhlas s pojednávaním bez ich účasti. Súd postupoval podľa ustanovenia § 101 ods. 2 O.s.p., vec prejednal a rozhodol.

Právny zástupca navrhovateľa v podaní zo dňa 27.01.2015, ktoré bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 27.01.2015 prostredníctvom e-mailu, označenom ako „Ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní a doplnenie právnej argumentácie navrhovateľa“ okrem iného uviedol, že navrhovateľ hodnotí procesný postup súdu, ktorý vytyčil ústne pojednávanie ako nesprávny s poukazom na tam citované ustanovenia nariadenia č. 861/2007. Navrhovateľ doplnil svoju právnu argumentáciu aj o svoje stanovisko, keď poukázal na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10Co/79/2013 zo dňa 05.09.2013, ktoré bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci navrhovateľa, pričom poukázal na odôvodnenie tohto uznesenia, ktoré podrobne citoval. Taktiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 43CoZm/10/2013 zo dňa 21.11.2013, ktoré tiež bolo vydané v skutkovo a právne zhodnej veci navrhovateľa a má potvrdzovať závery navrhovateľa, keď tiež podrobne odcitoval odôvodnenie tohto rozhodnutia.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré označil a predložil navrhovateľ, a to zmenkou vystavenou vo Zvolene dňa 14.01.2011, na ktorej je uvedené číslo 601101474 a tiež zmenková suma 1.109,01 €, ako vystaviteľ zmenky je uvedený odporca, vo fotokópii na čl. 10 a oboznámil sa s obsahom pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu 17Er/605/2013, pričom zistil tento skutkový stav:

Z predloženej zmenky súd zistil, že je na nej uvedené číslo 601101474, zmenka bola vystavená vo Zvolene dňa 14.01.2011 s tým, že „zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vložka č. 23636/B, zmenkovú sumu a zmenkový úrok 0,25 % denne“, keď zmenka bola vystavená „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka obsahuje zmenkovú sumu 1.109,01 € a dátum začiatku úročenia 06.07.2011. Ako vystaviteľ zmenky je uvedený I. C., trvalé bydlisko/miesto podnikania živnostníka V. P. Tótha 2027/12, Zvolen, 960 01, a tiež je uvedené IČO: 44 998 015.

Z pripojeného exekučného spisu 17Er/605/2013 vedeného na tunajšom súde súd zistil, že ako exekučný titul bol predložený rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., sp. zn. SR 11006/11 zo dňa 15.03.2012, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 sumu 1.291,91 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo sumy 1.029,01 € od 06.10.2011 do zaplatenia, zákonným úrokom vo výške 6 % ročne zo sumy 1.029,01 € od 06.10.2011 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 325,25 €, a to všetko v mesačných splátkach vo výške 120,- € splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci, pod následkom straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že žalobca, ktorým je spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., doručil dňa 02.11.2011 písomný návrh na začatie rozhodcovského konania zo dňa 21.08.2011, ktorým sa dožadoval, aby rozhodcovský súd zaviazal žalovaného na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 1.029,01 € s príslušenstvom. Žalobca a žalovaný zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) neúplnou zmenkou (blankozmenka) vystavenou dňa 14.01.2011, kde žalovaný vystupuje ako vystaviteľ a žalobca ako remitent. Žalovaný si svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu riadne nesplnil, čím sa stal dlh v zmysle dohodnutých podmienok splatný vcelku dňa 06.07.2011. Žalobca vyplnil dňa 01.08.2011 zmenku žalovaného v zmysle Dohody o vyplnení zmenky na sumu 1.109,01 € s dátumom začiatku úročenia dňa 06.07.2011 a táto bola žalovanému predložená na zaplatenie dňa 08.08.2011.

Okresný súd Zvolen uznesením č.k. 17Er/605/2013-14 zo dňa 15.10.2013 žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, keď rozhodoval vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 proti povinnému Jozef Mihalovič, IČO: 44 998 015, trvale bytom Zvolen, V. P. Tótha 2027/12. Toto uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 3CoE/131/2014-43 zo dňa 26.11.2014.

Zo zmluvy o úvere zo dňa 14.01.2011, č. zmluvy 601101474 súd zistil, že ako dlžník je tu uvedený jednak Jozef Mihalovič, IČO: 44 998 015, miesto podnikania: V. P. Tótha 2027/12, Zvolen, zapísaný v živnostenskom registri vo Zvolene, číslo živn. reg.: 670-19022, a jednak I. C., trvale bytom: E.. G.. P. XXXX/XX, X., prechodne bytom: I. T. XXXX/XX, X., rodné číslo: 700106/8283, číslo OP: SH 965059. Ako veriteľ je tu uvedená spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o, IČO: 35 807 598, pričom veriteľ sa zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver v sume 450,- € a dlžník sa zaviazal zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 438,- €, t.j. celkovo zaplatiť čiastku 888,- € v 12 mesačných splátkach po 74,- € počnúc dňom 22.02.2011. Dlžník prehlásil, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania. Zo všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvoria druhú stranu predmetnej zmluvy o úvere súd zistil, že v bode 13 je uvedené: Dohoda o vyplnení zmeniek: na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmeniek (ďalej aj ako vystaviteľ) vyplývajúceho z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi (ďalej aj ako remitent) vystavil vystaviteľ dve zmenky, v ktorých nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vystavených zmeniek zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Remitent má právo uplatniť si celý svoj peňažný nárok vyplnením ktorejkoľvek zmenky. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na prvej zo zmeniek remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časť splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia prvej zo zmeniek. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Podľa článku I § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb., zákon zmenkový a šekový (ďalej „zmenkový zákon“), majiteľ môže postihom žiadať: 1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boli dojednané; 2. šesťpercentové úroky odo dňa sročnosti; 3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy; 4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa článku I § 75 zmenkového zákona, vlastná zmenka obsahuje : 1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná; 2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu; 3. údaj sročnosti; 4. údaj miesta, kde sa má platiť; 5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť; 6. dátum a miesto vystavenia zmenky; 7. podpis vystaviteľa.

Podľa článku I § 11 ods. 1 zmenkového zákona, každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa článku I § 17 zmenkového zákona, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 54 ods. 2 OZ, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu, alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. sa na účely tohto zákona rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2011 do 30.04.2014, v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom od 01.01.2011 do 30.04.2014, veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 3 veriteľom.

Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon), osvedčenie o živnostenskom oprávnení vydané fyzickej osobe obsahuje: a) osobné údaje podnikateľa, b) obchodné meno, c) identifikačné číslo, d) predmet alebo predmety podnikania, e) miesto podnikania, f) dobu, na ktorú sa živnostenské oprávnenie vydáva, ak prevádzkovanie živnosti ohlásila na dobu určitú, g) deň začatia živnosti, ak v ohlásení uviedla neskorší deň začatia živnosti, h) dátum vydania osvedčenia o živnostenskom oprávnení.

Podľa § 60 ods. 1 veta prvá živnostenského zákona, živnostenský register (ďalej len "register") tvorí súbor týmto zákonom určených údajov o podnikateľoch.

Podľa § 60 ods. 4 veta prvá a druhá živnostenského zákona, register sa člení na verejnú časť a neverejnú časť. Neverejnú časť registra tvoria rodné priezvisko, rodné číslo, dátum a miesto narodenia, údaje potrebné na vyžiadanie výpisu z registra trestov a iné údaje poskytnuté podľa osobitných zákonov na účely daňovej registrácie a prihlásenia sa do systému povinného zdravotného poistenia.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 301/1995 Z.z. o rodnom čísle, rodné číslo je trvalý identifikačný osobný údaj fyzickej osoby (ďalej len "osoba"), ktorý zabezpečuje jej jednoznačnosť v informačných systémoch.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 301/1995 Z.z. o rodnom čísle, rodné číslo sa preukazuje niektorým z týchto dokladov: a) občianskym preukazom, b) cestovným dokladom, c) rodným listom, d) preukazom - povolením na pobyt pre cudzinca, ak je v ňom vyznačené, e) osvedčením o rodnom čísle (ďalej len "osvedčenie"), ktorého vzor je v prílohe tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 224/2006 Z.z. o občianskych preukazoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, občiansky preukaz je verejná listina, ktorou občan Slovenskej republiky (ďalej len "občan") preukazuje svoju totožnosť, štátne občianstvo Slovenskej republiky (ďalej len "štátne občianstvo") a ďalšie údaje uvedené v občianskom preukaze podľa tohto zákona.

Podľa § 2 ods. 2 písm. b) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, podnikateľom podľa tohto zákona je osoba, ktorá podniká na základe živnostenského oprávnenia.

Podľa § 8 Obchodného zákonníka, obchodným menom sa rozumie názov, pod ktorým podnikateľ vykonáva právne úkony pri svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a ustanovení právnych predpisov dospel súd k názoru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Súd v tomto konaní postupoval v súlade s nariadením č. 861/2007. S poukazom na znenie článku 19 nariadenia č. 861/2007 - Rozhodné procesné právo platí, že pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie. Vzhľadom k vyššie uvedenému súd v konaní postupoval aj v zmysle zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok.

Pokiaľ ide o rozhodné hmotné právo, súd použil právo Slovenskej republiky, nakoľko pôvodným majiteľom zmenky bola spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. ako slovenská právnická osoba a prípadná voľba iného právneho poriadku nebola ani žiadnym z účastníkov tvrdená.

Súd v rámci tohto konania a pri rozhodovaní v ňom vychádzal aj zo skutočností, ktoré sú mu známe z jeho činnosti, tak ako mu to umožňuje § 121 O.s.p., na základe čoho mal súd vedomosť, že pôvodný majiteľ zmenky spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 vykonáva svoju podnikateľskú činnosť formou poskytovania úverov vo veľkom rozsahu na území celej SR, keď z údajov zapísaných v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel Sro, vl. č. 23636/B súd zistil, že ako predmet činnosti má zapísanú aj činnosť poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Taktiež je súdu z jeho činnosti známe, že spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 si svoje nároky uplatňuje aj v rámci exekučných konaní, a preto si súd v tomto konaní pripojil tiež spis tunajšieho súdu sp. zn. 17Er/605/2013 vo veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o. proti odporcovi ako povinnému pre vymoženie 1.291,91 € s príslušenstvom, a preto súd vykonal dokazovanie aj dôkazmi nachádzajúcimi sa v predmetnom exekučnom spise v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 O.s.p., keďže súd mal zato, že vykonanie týchto dôkazov bolo nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že navrhovateľom predložená zmenka zabezpečovala hlavný záväzkový vzťah, ktorým bola zmluva o úvere č. 601101474 uzatvorená dňa 14.01.2011 medzi odporcom ako dlžníkom a spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598 ako veriteľom, keď číslo zmluvy 601101474 bolo uvedené aj priamo na zmenke.

Následne bolo potrebné skúmať povahu právneho vzťahu, ktorý medzi účastníkmi konania vznikol na základe zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 14.01.2011. Súd zameral svoje skúmanie predmetného zmluvného vzťahu na zistenie, či možno dospieť k záveru, že v predmetnej veci bol, resp. existuje možnosť, že bol medzi účastníkmi uzatvorený spotrebiteľský zmluvný vzťah a zaoberal sa aj otázkou, či možno dospieť k záveru, že medzi účastníkmi vznikol nespotebiteľský zmluvný vzťah. Právny predchodca navrhovateľa v predmetnom právnom vzťahu pri plnení a uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo mal súd preukázané s ohľadom na jeho predmet činnosti na výpise z Obchodného registra, ako aj z vlastnej rozhodovacej činnosti tak, ako bolo uvedené vyššie. Právny predchodca navrhovateľa svojím konaním a postavením v predmetnom zmluvnom vzťahu bez akýchkoľvek pochybností naplnil legálnu definíciu dodávateľa tak, ako je uvedená v § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

Vo všeobecnosti každá zmluva obsahuje ako svoju podstatnú náležitosť vymedzenie predmetu zmluvy a označenie zmluvných strán. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o úvere zo dňa 14.01.2011, pričom z jej obsahu zistil, že zmluvná strana „dlžník“ je označená údajmi ako: Meno: I., Priezvisko: C., Trvale bytom: E.. G.. P. XXXX/XX, X., Prechodne bytom: I.. T.R. XXXX/XX, X., Rodné číslo: 700106/8283, Číslo OP: SH 964059, Obchodné meno: Jozef Mihalovič, IČO: 44 998 015, Miesto podnikania: V. P. Tótha 2027/12, Zvolen, Zapísaný v živn. reg. OÚ: Zvolen, Číslo živn. reg.: 670-19022. Z uvedeného je zrejmé, že dlžník je v zmluve označený jednak údajmi ako obchodné meno, IČO, miesto podnikania, číslo živnostenského registra, názov Obvodného úradu, v živnostenskom registri ktorého je dlžník zapísaný. S poukazom na ustanovenia verejného práva, konkrétne ust. § 47 ods. 2 živnostenského zákona, ide o údaje, ktoré je možné zistiť z osvedčenia o živnostenskom oprávnení, resp. verejnej časti živnostenského registra. Avšak pokiaľ ide o údaje ako číslo občianskeho preukazu a rodné číslo, tieto nie je možné zistiť z verejnej časti živnostenského registra a ani z osvedčenia o živnostenskom oprávnení. Tieto údaje je možné zistiť len z občianskeho preukazu, prípadne iných verejných listín, ktoré však svojho držiteľa neidentifikujú ako podnikateľa, ale ako fyzickú osobu - občana SR. Zo znenia predmetnej zmluvy je zrejmé, že verejná listina (napr. občiansky preukaz) nebola pri uzatváraní zmluvy využitá len na identifikáciu dotknutej fyzickej osoby, či napr. ide o tú istú osobu, ktorá predložila živnostenské oprávnenie, ale tieto údaje boli do obsahu zmluvy priamo zahrnuté. Zo znenia zmluvy je teda zrejmé, že označenie jednej zo zmluvných strán - dlžníka je v zmluve duplicitné jednak údajmi, ktoré ho identifikujú ako podnikateľa vykonávajúceho podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia, a jednak údajmi, ktoré ho neidentifikujú ako podnikateľa pri vykonávaní podnikateľskej činnosti, ale ako fyzickú osobu. V zmysle § 8 Obchodného zákonníka vykonáva podnikateľ právne úkony pri podnikateľskej činnosti pod obchodným menom. V predmetnej veci je však dlžník okrem už hore uvedených údajov označený nielen obchodným menom, ale aj menom a priezviskom, tieto údaje sú však vlastné iba fyzickým osobám. Na základe uvedeného je nutné dospieť k záveru, že znenie predmetnej zmluvy o úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom v časti označenia zmluvných strán, konkrétne dlžníka, je duplicitné a nejednoznačné a ani výkladom zmluvy nie je možné určiť, ktoré označenie dlžníka by malo mať prednosť, nakoľko nejde o vzťah individuálne dojednaného zmluvného ustanovenia oproti ustanoveniu obsiahnutému vo všeobecných obchodných podmienkach. Zo znenia zmluvy teda nie je možné jednoznačne určiť, kto bol účastníkom právneho úkonu, či dlžník fyzická osoba alebo živnostník. Z predmetnej zmluvy o úvere nie je možné vzhľadom na duplicitné označenie dlžníka jednoznačne určiť, či odporca zmluvu uzavrel ako podnikateľ pod svojím obchodným menom a IČO-m alebo ako fyzická osoba pod svojim menom, priezviskom a rodným číslom, a teda nie je možné ani určiť, či dlžníkovi vznikla povinnosť zo záväzkovoprávneho vzťahu ako podnikateľovi alebo ako fyzickej osobe. Zo znenia zmluvy a jej grafickej úpravy je zrejmé, že predmetná zmluva o úvere je uzatvorená na vopred predtlačenom formulári, ktorý používa právny predchodca navrhovateľa ako veriteľ pri svojej podnikateľskej činnosti opakovane, návrh zmluvy bol teda vytvorený veriteľom a dlžník k nemu len pristúpil. Platí teda všeobecne platný princíp, podľa ktorého ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenie pripúšťajúce viacerý výklad a následne v zlej viere využiť mnohoznačnosť tohto ustanovenia na úkor záujmov druhej zmluvnej strany (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07).

Text zmluvy je preto prvotným priblížením sa k významu zmluvy, ktorý si chceli jej účastníci svojím konaním stanoviť. Doslovný výklad textu zmluvy môže, ale nemusí byť v súlade s vôľou konajúcich strán. Ak vôľa zmluvných strán smeruje k inému významu a ak sa podarí vôľu účastníkov, procesom hodnotenia skutkových a právnych otázok ozrejmiť, má zhodná vôľa účastníkov zmluvy prednosť pred doslovným významom textu nimi formulovanej zmluvy. Vôľa je vnútorným stavom konajúcej osoby, ktorý nie je bezprostredne prístupný interpretovi právneho úkonu a nie je interpretom tohto právneho úkonu poznateľný. Na vôľu preto treba hľadiť (usudzovať) z vonkajších okolností, spojených s podpisom a realizáciou zmluvného vzťahu, hlavne na okolnosti spojené s podpisom zmluvy a následne na konanie účastníkov po podpise zmluvy (nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07). Súd teda pri výklade zmluvy prihliadol na okolnosti, ktoré sprevádzali uzatvorenie zmluvy, keď zmluva bola uzatvorená na vopred pripravenom predtlačenom formulári, ktorý právny predchodca navrhovateľa v rámci svojej podnikateľskej činnosti používa opakovane. Zmluvu za veriteľa uzavrel mandatár, pričom adhézna forma zmluvy (vopred predtlačенý formulár) nenasvedčuje tomu, že by uzatvorenie zmluvy sprevádzali rokovania či vyjednávanie o obsahu zmluvy, pričom najmä takéto okolnosti sú typickým konaním dvoch podnikateľov pri uzatváraní vzájomných zmlúv a práve v tomto prostredí sa viac ako pri konaní iných subjektov súkromnoprávných vzťahov prejavuje pôsobenie individuálnej autonómie

subjektov súkromnoprávných vzťahov a ich zmluvnej slobody. Z hľadiska obsahu je zmluva značne jednostranná s množstvom sankcií v neprospech dlžníka. Z obsahu zmluvy a jej formálnej úpravy je zrejmé, že ide o zmluvu formulárovú, ktorej obsah dlžník nemohol podstatným spôsobom ovplyvniť.

V zmluve sa nachádza vopred pripravené dojednanie, v rámci ktorého „Dlžník prehlasuje, že finančné prostriedky sú poskytnuté na výkon podnikania.“ Práve toto ustanovenie zmluvy v spojení s duplicitným označením dlžníka v zmluve má preukazovať, že medzi účastníkmi zmluvy vznikol nespotebiteľský zmluvný vzťah. Avšak definícia spotrebiteľa v § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. nie je všeobecne platnou pre celú oblasť súkromného práva, ale ide o vymedzenie spotrebiteľa pre účely zákona o spotrebiteľských úveroch. Ide teda o vymedzenie spotrebiteľa pre partikulárnu oblasť súkromného práva - zmluvné vzťahy medzi účastníkmi pri poskytovaní úverov. Osobám, ktoré napĺňajú definíciu statusu spotrebiteľa podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. patrí zákonná ochrana obsiahnutá v kogentných ustanoveniach uvedeného zákona, pričom táto sa zameriava najmä na náležitosti obsahu zmlúv o úvere a informačné povinnosti veriteľa.

Ak by však aj súd pripustil, že vôľou dlžníka bolo skutočne vziať si úver na účel, ktorý v zmluve deklaroval, to ešte neznamená, že dlžník nie je spotrebiteľom, nakoľko zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z., účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere, na rozdiel od predchádzajúceho zákona č. 258/2001 Z.z. opustil definíciu spotrebiteľa prostredníctvom skúmania účelu poskytnutých peňažných prostriedkov. Súčasná definícia spotrebiteľa v zákone č. 129/2010 Z.z. nadväzuje na jeho definíciu podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenie vzhľadom na systematické zaradenie v piatej hlave prvej časti Občianskeho zákonníka medzi všeobecnými ustanoveniami možno považovať za všeobecne platné pre celú oblasť súkromného práva, a teda aj na účely posudzovania neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré rovnako vzhľadom na svoje systematické začlenenie v piatej hlave prvej časti Občianskeho zákonníka tvoria súčasť všeobecného zmluvného práva. Ustanovenie § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenie článku 2 písm. b) smernice 93/13/EHS nevyklúčujú, že by spotrebiteľ mohol vykonávať podnikateľskú resp. obchodnú činnosť, dokonca výslovne pripúšťajú, že to tak môže byť, vylúčujú však aby osoba požívajúca status spotrebiteľa pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

K uzatvoreniu zmluvy a výkladu zmluvy sa súd vyjadril vyššie. Pokiaľ ide o okolnosť, že zákon vyžaduje, aby spotrebiteľ nekonal pri plnení zmluvy v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, súd vychádzal vo svojich úvahách z ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Po poskytnutí peňažných prostriedkov zo strany veriteľa dlžníkovi tento k poskytnutým peňažným prostriedkom nadobudne vlastnícke právo, pričom má z uvedenej zmluvy povinnosť (záväzok) poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť úrok. Dlžník nadobúda k poskytnutým finančným prostriedkom vlastnícke právo, pričom má povinnosť vrátiť vec určenú podľa druhu (peniaze) a množstva (určené konkrétnou sumou) a zaplatiť odplatu za poskytnutie úveru - úrok. Toto predstavuje záväzok dlžníka zo zmluvy o úvere. Avšak to, že dlžník v zmluve vyhlásil, že úver mu bol poskytnutý na výkon podnikania neznamená, že by sa zaviazal, že pri plnení svojho záväzku zo zmluvy bude konať v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Vyhlásenie o účele poskytnutia finančných prostriedkov nehovorí nič o tom, že by sa dlžník do budúcnosti pri plnení zmluvy (vrátení poskytnutých peňažných prostriedkov a zaplatení úroku) zaväzoval konať v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a ani mu takúto povinnosť nezakladá.

S ohľadom na uvedené súd z vykonaného dokazovania listinným dôkazom - zmluvou o úvere uzatvorenou medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 14.01.2011 mal preukázať, že vzhľadom na duplicitné označenie dlžníka v zmluve nie je možné určiť ani jednoznačne preukázať, kto bol účastníkom uvedeného právneho vzťahu na strane dlžníka pri uzatváraní zmluvy, či fyzická osoba alebo podnikateľ na základe živnostenského oprávnenia, pričom túto nejasnosť nie je možné s jasným logickým záverom odstrániť ani výkladom zmluvy. Následne nie je možné určiť, či dlžník konal v rámci predmetu svojej činnosti nielen pri uzatváraní zmluvy, ale aj pri jej plnení. Vyhlásenie o účele poskytnutia finančných prostriedkov nepreukazuje konanie v rámci predmetu podnikateľskej činnosti pri uzatváraní zmluvy a ani nepreukazuje, že poskytnuté peňažné prostriedky boli dlžníkom skutočne použité na účel, ktorý dlžník pri uzatváraní zmluvy vyhlásil. Záväzok, ktorý by mu toto ukladal ako povinnosť, zo zmluvy o úvere nevyplýva. Na základe už uvedených okolností uzatvárania zmluvy a

obsahu zmluvy súd v predmetnej veci nemal preukázaný nespotrebitel'ský charakter zmluvného vzťahu medzi účastníkmi zmluvy, nakoľko zo zmluvy nie je zjavné, že dlžník pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je v zmysle legálnej definície podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka osoba, ktorá nekoná pri uzatváraní a plnení zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a naopak „nespotrebiteľom“ je ten, kto pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. S poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie, ako aj s poukazom na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 243/07 súd dospel k názoru, že zmluvu je potrebné vykladať v prospech strany, ktorá návrh zmluvy nepripravila, teda dlžníka. Pokiaľ teda nebol preukázaný jednoznačný záver o nespotrebitel'skom charaktere predmetnej zmluvy o úvere, logicky nemožno vyvodiť z uvedeného právneho a skutkového stavu iné závery ako také, že predmetná zmluva má spotrebiteľský charakter alebo ho môže mať. V prípade ak zmluva má spotrebiteľský charakter je situácia ohľadom aplikácie ustanovení zmluvného spotrebiteľského práva jednoznačná. Z právnej úpravy obsiahnutej v § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka je zjavné, že je logicky vylúčené, aby tá istá zmluva uzatvorená medzi tými istými účastníkmi mala pre účely posudzovania neprijateľných podmienok spotrebiteľský a zároveň aj nespotrebitel'ský charakter. Pokiaľ by však zmluva mohla mať spotrebiteľský charakter (§ 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), a teda existuje pochybnosť, zákonodarca uvedenú situáciu rieši ustanovením § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že vecná pôsobnosť noriem obsiahnutých v ustanoveniach § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. na právny vzťah zo zmluvy o úvere zo dňa 14.01.2011 je daná.

Ako bolo už uvedené, súd použil pri rozhodovaní o uplatnenom nároku navrhovateľa právo Slovenskej republiky, pričom súd je toho názoru, že toto právo je potrebné uplatniť v celosti, teda nie je možné aplikovať len zmenkový zákon, ale vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam je potrebné aplikovať i ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom v rozhodnom čase, keď súd považuje tieto zákonné predpisy za lex specialis voči zmenkovému zákonu ako lex generalis. Súd má zato, že v tomto konkrétnom prípade je nutné vychádzať z citovaného ustanovenia § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. Predmetná zmenka je teda bez akýchkoľvek pochybností neplatná, nakoľko bola vystavená dňa 14.01.2011, t.j. už za účinnosti § 17 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého už nebolo možné splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie v súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru zmenkou alebo šekom. Súd má povinnosť ex officio skúmať platnosť zmenky, a to nielen z pohľadu zmenkového zákona, ale aj podľa všeobecných ustanovení § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže aj zmenka je abstraktným právnym úkonom, teda skúmať, či nejde o absolútne neplatný právny úkon. Súd má zato, že bolo zámerom zákonodarcu použitie zmenky, ktorá mala zabezpečovať spotrebiteľský úver, zmenky vystavenej v rámci spotrebiteľských vzťahov, regulovať a obmedziť nad rámec ustanovení zmenkového zákona.

Z týchto dôvodov sa súd jednoznačne nestotožnil s názorom prezentovaným navrhovateľom prostredníctvom právneho zástupcu v iných obdobných veciach na pojednávaniach, že zmluvný vzťah medzi protistranou a remitentom je po indosovaní zmenky irelevantný s tým, že navyše navrhovateľovi nie je ani obsah údajného zmluvného vzťahu známy, keď z ďalšej svojej rozhodovacej činnosti mal súd vedomosť, že navrhovateľ oznamoval dlžníkom formou dokladu Oznámenie o postúpení práv, že sa stal novým veriteľom pohľadávky, ktorá vznikla z tej-ktojej zmluvy o úvere, keďže došlo k postúpeniu práv na zaplatenie tam uvedenej sumy na spoločnosť navrhovateľa ako nového veriteľa, a z tohto dokumentu zároveň ani nevyplývalo, že by si nárok uplatňovali z titulu zmenky, navyše v prípade úhrady dlžnej sumy mal dlžník uviesť ako variabilný symbol číslo predmetnej úverovej zmluvy (sp. zn. 6C/120/2013 vedené na tunajšom súde).

S poukazom na zásadu ústavne konformného výkladu zákonov súd dáva do pozornosti nález Ústavného súdu ČR, sp. zn. IV.ÚS 457/10 zo dňa 18.07.2013, v ktorom je okrem iného riešená otázka stretu zákona zmenkového a šekového so spotrebiteľským prvkom, otázka uplatnenia námietok po indosácii zmenky, otázka zákazu zneužívacieho výkonu práva a ďalšie otázky, ktoré úzko súvisia aj so súdenou vecou.

Súd zároveň dáva do pozornosti, že v obdobnej právnej veci bola aj Súdnemu dvoru Európskej únie položená prejudiciálna otázka Krajským súdom v Prešove, o ktorej je vedené konanie pod sp. zn. C-328/14. Z dostupných dokumentov pritom vyplýva, že v konaní sp. zn. C-558/13, ktoré sa viedlo o identickej prejudiciálnej otázke (a v ktorom bola prejudiciálna otázka vzatá späť z dôvodu, že vo vnútroštátnom konaní na Krajskom súde v Prešove navrhovateľ zobrať späť podané odvolanie), dňa

12.02.2014 Európska Komisia doručila Súdnemu dvoru písomné pripomienky, v ktorých navrhla, aby Súdny dvor poskytol na predloženú prejudiciálnu otázku túto odpoveď: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a články 4, 9 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22.12.1986 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, sa majú vykladať v tom zmysle, že im odporuje právna úprava členského štátu, ako je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o právach z indosovanej zmenky neumožňuje v zásade v žiadnej fáze konania ex offo preskúmať zmluvu a kauzu právneho vzťahu a prípadnú nekalú povahu zmluvnej podmienky, a tiež prípadné porušenie zákona upravujúceho dôsledky neuvedenia ročnej percentuálnej miery nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, z ktorej zmenka vznikla“.

O trovách konania rozhodne súd do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej tak, ako mu to umožňuje ust. § 151 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v troch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).